

Р Е Ш Е Н И Е

№ 116

гр. Перник, 13.07.2011г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в съдебно заседание на двадесет и седми юни през две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

При секретаря И.И***., като разглежда докладваното от съдията Георгиев административно дело № 90 по описа за 2011г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ във вр. с чл. 145 и сл. Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на М.И.О.,*** против Заповед №73 от 17.01.2011г. на кмета на Община Перник. С процесната заповед на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ е разпоредено да се премахне пристрояване към обект "Магазин за хранителни стоки" намиращ се в УПИ I-7465, кв. 189 по плана на гр. Перник, кв. "Изток" и същият да се приведе във вида определен с разрешение за поставяне № 24 от 29.07.2002г.. В жалбата се излагат съображения, свързани с допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, обуславящи отмяна на оспорваната заповед. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата Кмета на община Перник, чрез процесуален представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Пледира, че заповедта е постановена при напълно изяснена фактическа обстановка, спазени са административно производствените правила и е съобразена с целта на закона. С оглед на това моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждения.

Заинтересованата страна В.К.Л.*** не изразява становище по жалбата и не взема участие в проведеното съдебно производство.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира жалбата за неоснователна. Съображенията за това са следните:

Кмета на община Перник е сезиран от началник на РДНСК-Перник да извърши проверка и да образува административно

производство за демонтиране на павилион находящ се в УПИ I-7465, кв. 189 по плана на гр. Перник, кв. "Изток", във връзка с постъпила жалба от В.Л.. На 22.12.2010г. старши специалист в сектор незаконно строителство при община Перник съставя констативен акт № 1-10/ТР-333 от същата дата в отсъствието на собствениците на имота. Констатира, че в имота има поставен преместваем обект, който не отговаря по квадратура на разрешителното за поставяне. Навеса пред павилиона е затворен и се е получил нов обект от 110кв.м., при разрешени 56кв.м.. Конструкцията е лека, метална, а ограждащите стени са тип сандвич и изграденото не отговаря на изискванията за строеж по смисъла на пар. 5, т. 38 от ЗУТ. Констативния акт видно от приложения по делото обратни разписки е връчен на жалбоподателя и на заинтересованото лице на 3.01.2011г.. В три дневния срок по чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ настоящата жалбоподателка е депозирала писмени възражения по акта. Няма данни същите да са обсъдени, към дата на издаване на заповедта. Въз основа на констативния акт е издадена заповед № №73 от 17.01.2011г. на кмета на Община Перник, с която на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1 от ЗУТ е разпоредено да се премахне пристрояване към обект "Магазин за хранителни стоки" намиращ се в УПИ I-7465, кв. 189 по плана на гр. Перник, кв. "Изток" и същият да се приведе във вида определен с разрешение за поставяне № 24 от 29.07.2002г..

За изясняване на фактическата обстановка по делото бе допусната и изслушана съдебно-техническа експертиза, която като компетентно дадена и неоспорена от страните, съдът я цени. От заключението на същата се установява, че поставения в УПИ I-7465, кв. 189 по плана на гр. Перник, кв. "Изток" павилион не съответства по размери и площ на обект "Павилион с навес", за което поставяне е издадено разрешително за поставяне № 24 от 29.07.2002г.. Вещото лице е констатирало, че разрешителното е издадено въз основа на скица, приложена по делото, върху която е нанесена "Схема на разполагане на метален павилион с размери 8м. x 7м. На тази скица е ситуиран преместваемия обект, индивидуализиран е същия по вид, размер и функция. Скицата е одобрена на 17.07.2002г. от главния архитект на общината. Вещото лице дава заключение, че ограждащите "стени" на павилиона са разположени на площ от 132.90кв.м., а съгласно разрешителното за поставяне площта е 56кв.м., което обуславя противоречие с издаденото разрешение.

Горната фактическа обстановка се установява от приложената от административния орган преписка, както и от изслушаната и приета по делото съдебно техническа експертиза.

При така установената по делото фактическа обстановка оспорването, като направено в законово установения срок, от легитимирано лице и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Съгласно разпоредбата на 57а, ал. 3 от ЗУТ, кмета на общината има правомощия да издава заповеди за премахване на обекти, които са поставени без разрешение или в противоречие с

издаденото разрешение-чл. 57а, ал. 1, т. 1 от ЗУТ. С оглед на това заповедта е постановена от материално и териториално компетентния административен орган.

Оспореният административен акт е издаден в предвидената от закона форма и съдържа всички изискуеми реквизити съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК. Акта е мотивиран като фактическите основания посочени в него кореспондират с посоченото правно основание, обуславящо основанията за премахване на обекта. Оспорения акт е постановен след проведена процедура регламентирана в чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ, с оглед на което състава намира, че са спазени административно производствените правила при издаването ѝ. Неприсъствието на жалбоподателя при извършване на проверката не е закононарушение и същото не може да влече незаконосъобразност на административния акт, още повече, че в посочения срок са депозирані възражения, което е показател, че правото му на защита не е нарушено. При извършения контрол за законосъобразност не се констатира противоречие с материално правните норми. Административния орган при констатирана липса на разрешение или противоречие с издаденото такова за обекти изчерпателно изброени в чл. 56, ал. 1 от ЗУТ – "павилиони...и др.", както е в настоящия случай е длъжен да издаде заповед за премахването им и да разпорежи привеждането в съответствие с издаденото разрешение за поставяне. Безспорно в конкретния случай, състава приема, че е налице обект, който е поставен в противоречие на разрешителното за поставяне.

Основните доводи на жалбоподателя в процеса са свързани с твърденията му, че констативния акт е следвало да бъде издаден от няколко служители при общинска администрация, съобразно чл. 223, ал. 2 от ЗУТ. Нормата на чл. 223, ал. 2 от ЗУТ предвижда във всяка община да се назначава служител или служители, които осъществяват контрола по чл. 223 ал. 1 от същия закон, а именно по прилагане на устройствени планове, одобрените инвестиционни проекти, разрешенията за строеж, определените строителни линии и нива, както и по спазването на действащите нормативни актове за устройство на територията. Според тази разпоредба, в общинските администрации е достатъчно да се назначи едно длъжностно лице за контрол по строителството. По делото жалбоподателя не е оспорил и ангажирал доказателства, че лицето съставило констативния протокол не е служител на общината и не се занимава с контрола по строителството. От цялата административна преписка и от представените констативни протоколи по делото е видно, че съставителят на констативните актове е на длъжност старши специалист в сектор незаконно строителство при община Перник. Но дори и да се приеме допускане на твърдяното от жалбоподателя процесуално нарушение, то не е от категорията на същественията такива. Съставеният констативен акт е на помощен орган, с него не се създават или нарушават права, той не обвързва компетентния административен орган – кметът да се съобрази с констатациите в него. След като органът ги е възприел в крайния административен акт, адресатът, разполагащ с процесуалната

възможност да го оспорва пред съд, може да ги подложи на съдебна проверка за законосъобразност, като ангажира и съответни доказателства, което не е сторил в случая.

С оглед гореизложеното съдът намира, че обжалваната заповед е законосъобразна – издадена е от компетентен орган, в предвидената от закона форма. Постановена е в съответствие с материалноправните разпоредби, на които се основава, при спазване на административно-производствените правила и е съобразена с целта на закона. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и с оглед своевременно направено искане за присъждане на юрисконсулско възнаграждение, съдът намира, че такова се дължи. С оглед на това и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателят по делото следва да бъде осъден да заплати на Община Перник 150лева– юрисконсулско възнаграждение.

На основание чл. 215, ал. 7 от ЗУТ решението е окончателно.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на М.И.О.,*** против Заповед № 73 от 17.01.2011г. на кмета на Община Перник, с която е наредено да се премахне допълнително пристрояване към обект, находящ се в УПИ I-7465, кв. 189 по плана на гр. Перник, кв. "Изток", като същото се приведе в съответствие с разрешение за поставяне № 24 от 29.07.2002г..

Осъжда М.И.О***., с ЕГН *** да заплати на Община Перник сумата от 150лева юрисконсулско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: /п/